

Formanden: Den højtærede Minister har svaret paa det ærede Medlems Udtalelser.

P. Munch: Og jeg svarer paa hans.

Formanden: Det ærede Medlem bør rette sig efter Formanden.

P. Munch: Jeg tror dog, man uden Overdrivelse kan sige, at der er Vidnesbyrd paa Vidnesbyrd om, at man fra den højtærede Regerings Side har taget en ny Holdning overfor Rigsdagen, og at denne Fremgangsmaade ikke bør fortsættes i den kommende Tid. Den højtærede Minister sagde, at hvis en af de to Dagsordener, der er stillet Forslag om, bliver vedtaget, vilde det kun betyde, at man havde ydet de arbejdsløse en Række Ord. Og et Rigsdagsudvalg — sagde han —, ja, hvad betyder det til Forhandling mellem Regeringen og Erhvervene her? Det betyder kun, at de modstaaende Interesser kommer frem og gør sig gældende og brydes. — Jeg tror, man har Lov til at svare derpaa, at den økonomiske Situation, der i Øjeblikket foreligger i Danmark, er af saa alvorlig og afgørende Betydning, at i det Øjeblik en virkelig Forhandling blev tilvejebragt, da kan man ikke tvivle om, at Erhvervenes ledende Mænd vilde forstaa, at deres første Interesse her er ikke at strides, men derimod at samarbejde, samvirke til Løsning af denne Krise, og jeg tror, at hvis man fra Regeringens Side paa nogenlunde rimelig Maade vilde tage Ledelsen af dette Arbejde, vilde det samme Samarbejde ogsaa kunne tilvejebringes mellem de forskellige politiske Retninger, der gør sig gældende herhjemme, og da behøver Arbejdet i denne Sag ikke at vare i Aarevis, som den højtærede Minister mener, før det overhovedet afsætter Resultater. Da vil man kunne komme i Gang med de bestemte Foranstaltninger, der nu er mulige, og man kunde komme nogenlunde hurtigt i Gang med disse.

Men den højtærede Minister, der i Begyndelsen af sin Tale viste en vis Forstaaen overfor de økonomiske Vilkaar, hvorunder der nu arbejdes, slog ved Slutningen af sin Tale fuldstændig om; han slog ind i den sædvanlige Stil og paa den sædvanlige Agitationsmaade indenfor det paagældende Parti og sagde, at den Dagsorden, her er stillet fra det radikale Venstres Side, ikke er andet end et Forsøg paa at bringe Partiet ud

af en politisk Situation — at det er en rent politisk Dagsorden. Den højtærede Minister tager fejl, denne Dagsorden er Udtryk for den bestemte Opfattelse, at vi nu staar overfor Nødvendigheden af et Samarbejde paa dette Omraade. Naar den højtærede Regering i dette Øjeblik endnu afviser dette, tager den et Ansvar paa sig; og jeg er ikke sikker paa, at den højtærede Regering om nogle Uger, nogle Maaneder vil være lige saa stolt af dette Ansvar, som den synes at være nu. Den højtærede Minister pegede paa Valgaaret 1920 og mente, at hans økonomiske Politik havde faaet Tilslutning paa det Tidspunkt. Ja, overfor alt, hvad der nu foregaar, tror den højtærede Regering at kunne bæres igennem af Mindet om Ophidselsesvalget i 1920 paa Grundlag af de den Gang i dette Land skabte Stemninger. Jeg tror, at hele den Opbrusning, der i 1920 førte ud i Datidens politiske Bevægelse, i Datidens økonomiske Bevægelser, baaret af samme Stemning og samme Aand, (den samme Overmodets Aand, nationalt, politisk og økonomisk, har det danske Folk bødet for allerede i de Aar, som er gaaet siden; og hvis man ikke erkender Fejlene fra den Gang og tager Reb i Sejlene og forstaaer, at et roligt Samarbejde paa lige Vilkaar og med Erkendelse af Fejlgrebene fra 1920 er nødvendigt, da kommer vi meget dybere ned endnu i det danske Samfund, end vi til dette Øjeblik er kommet.

Holstein: Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. P. Munchs Dagsorden er til Forhandling her. Dersom denne Dagsorden er til Forhandling, er selvfølgelig Spørgsmaalet om dens Forudsætninger, dens Indhold og dens Konsekvenser ogsaa til Forhandling. Den lyder jo saaledes: „Idet Folketinget, i Erkendelse af den økonomiske Krisens ødelæggende Virkninger baade for Befolkningens og for Statens økonomiske Stilling, opfordrer Regeringen til at tilvejebringe en samlet Forhandling“ o. s. v. Det er begribeligvis fuldkommen umuligt at drøfte en Dagsorden om Statens økonomiske Stilling, Krisens ødelæggende Virkninger, og hvad der i den Anledning bør gøres, uden at kunne drøfte Regeringens Bankpolitik og Landmandsbankpolitik, og jeg vil derfor ...

Formanden: Det ærede Medlem har ingen Adkomst til at kritisere eller diskutere Formandens Afgørelse.